

manden fornøden Foranstaltning til, at han under Sagens Gang kan blive bekendt med, hvad der foregaaer, eller fremkomme med det, hvor til han maatte finde Anledning.

§ 175.

Formanden giver dernæst Ordet til Overanklageren, som giver en kort Fremstilling af Sagens Sammenhæng og derefter strider til Bevisførelsen. De Punkter i Sagen, som først blive at afgjøre af Retten, efterat Nævningerne have udtalt sig, kunne ikke gjøres til Gjenstand for Omtale under denne Deel af Forhandlingen. Bevis for at Tiltalte tidligere er straffet maa saaledes ikke føres, førend Nævningerne have erklæret sig, medmindre Forsvaret, ved at søge at godtgjøre Anklagedes foregaaende gode Vandel, giver bestemt Anledning dertil.

§ 176.

Naar noget Spørgsmaal under Bevisførelsen rettes til den Anklagede, skal Formanden, inden han svarer, gjøre ham opmærksom paa, at han ikke er forpligtet til at besvare de til ham fremsatte Spørgsmaal, og at hans Svar vil kunne benyttes som Bevis imod ham, men at paa den anden Side ogsaa hans Vægring ved at forklare sig om Omstændigheder, der nødvendigt maae være ham bekendte, vil kunne udtydes til hans Skade. Naar saadan Udvarsel engang er givet under Hovedforhandlingen, behøver den ikke at gjentages ved senere Spørgsmaal til den Anklagede.

§ 177.

Naar Bevisførelsen angaaer Tilstaaelser eller Forklaringer, som ere afgivne af den Anklagede under Forundersøgelsen, skal han af Overanklageren spørges, om han erkjender at have afgivet dem, eller om han i saa Henseende har Erindringer at fremsætte, og da hvilke, samt om han i det Hele har Noget at tilføie eller forklare.

Ligeledes kunne saavel Dommerne som Nævningerne og Anklagedes Forsvarer stille Spørgsmaal til ham i den nævnte Retning.

§ 178.

Det efter behørig Indstævning uden opløst lovligt Forsald udeblevne Vidne ansæes ved

Retten's Kjendelse med Bøder indtil 200 Rd., hvortil, hvis Sagen formeblest dets Udeblivelse udsættes, kommer Erstatning for de derved forarsagede Omkostninger.

Fremkommer den Udeblevne med Indsigelse imod Kjendelsen inden den i § 40 ommeldte Frist og godtgjør lovligt Forsald, samt at han ikke har været istand til betimeligt at anmeldte samme, har Retten ved en ny Kjendelse at opheve den forrige.

Naar Sagen maa udsættes paa Grund af et Vidnes Udeblivelse, kan Formanden ved Tvang sikkre dets Tilstedeværelse ved Sagens næste Foretagelse.

§ 179.

Hvert Vidne afhøres for sig, ordentligvis i den Anklagedes Paahør.

§ 180.

Vidner skulle, forinden de afgive Forklaring, saafremt ingen lovlig Hindring for deres Edfæstelse er tilstede, aflægge Ed, hvorved de love og sværge at ville udsige den rene Sandhed og Intet forbylde, som kan tjene til Sagens Oplysning. Forinden Eden aflægges, skal Rettens Formand indstærpe dem Edens Hellighed og bethyde dem Straffen for Meened.

De Vidner, der allerede ved Forundersøgelsen ere edfæstede, afgive Forklaring i Henshold til den tidligere aflagte Ed.

§ 181.

Indsigelser enten fra Vidnets eller Overanklagerens eller den Anklagedes Side imod, at Edfæstelse finder Sted, paafjendes af Retten.

Er et Vidne edfæstet, kan ingen Indsigelse fremsættes mod dets Afhørelse.

§ 182.

Overanklageren og den Anklagedes Forsvarer afhører selv de af dem fremsatte Vidner. Saasnuart et Vidne har besvaret et forelagt Spørgsmaal, kan Modparten nærmere udspørge det med Hensyn hertil; dog kan den, som spører Vidnet, modsætte sig Afbrydelsen, naar hans egen Tilspørgsel om det paagjældende Punkt endnu ikke er tilendebragt. Naar et Vidnes